

tanrininyasasi.org

Ek 8h: Tapınakla İlgili Kısmi ve Sembolik İtaat

Bu sayfa, Tanrı'nın Yasası'nın yalnızca Kudüs'te Tapınak mevcutken yerine getirilebilen buyruklarını ele alan bir serinin parçasıdır.

- [Ek 8a: Tapınak Gerektiren Tanrı'nın Yasaları](#)
- [Ek 8b: Kurbanlar — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8c: Kutsal Kitap'taki Bayramlar — Neden Günümüzde Hiçbiri Yerine Getirilemez](#)
- [Ek 8d: Arınma Yasaları — Tapınak Olmadan Neden Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8e: Ondalıklar ve İlk Ürünler — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8f: Komünyon Ayini — İsa'nın Son Akşam Yemeği Fısıh'tı](#)
- [Ek 8g: Nezirlik ve Adak Yasaları — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8h: Tapınakla İlgili Kısmi ve Sembolik İtaat](#) (Bu sayfa).
- [Ek 8i: Çarmih ve Tapınak](#)

Modern dindeki en büyük yanlış anlamalardan biri, Tanrı'nın verdiği buyrukların yerine **kısmi itaat** ya da **sembolik itaat** kabul edeceği düşüncesidir. Oysa Tanrı'nın Yasası kesindir. Her kelime, her ayrıntı, peygamberler aracılığıyla ve Mesih aracılığıyla açıklanan her sınır, O'nun yetkisinin tüm ağırlığını taşır. Hiçbir şey eklenemez. Hiçbir şey çıkarılamaz (Yasa'nın Tekrarı 4:2; 12:32). Bir insan Tanrı'nın Yasası'nın herhangi bir bölümünün değiştirilebileceğine, yumuşatılabileceğine, ikame edilebileceğine ya da yeniden tasarlanabileceğine karar verdiği an, artık Tanrı'ya itaat etmiyordur — kendisine itaat ediyordur.

Tanrı'nın kesinliği ve gerçek itaatin doğası

Tanrı hiçbir zaman muğlak buyruklar vermedi. O kesin buyruklar verdi. [Kurbanları](#) buyurduğunda, hayvanlar, kâhinler, sunak, ateş, yer ve zaman hakkında ayrıntılar verdi. [Bayramları](#) buyurduğunda, günleri, sunuları, temizlik şartlarını ve ibadet yerini tanımladı. [Adakları](#) buyurduğunda, nasıl başladıklarını, nasıl sürdüklerini ve nasıl bitmeleri gerektiğini tanımladı. [Ondalıkları ve ilk ürünleri](#)

buyurduğunda, neyin getirileceğini, nereye getirileceğini ve kimin alacağını tanımladı. Hiçbir şey insan yaratıcılığına ya da kişisel yoruma bırakılmadı.

Bu kesinlik rastlantı değildir. Yasayı verenin karakterini yansıtır. Tanrı asla gelişigüzel değildir, asla yaklaşık konuşmaz, asla doğaçlamaya açık değildir. O, insanların keşke buyurmuş olsaydı diye düşündüğü şeye değil, **buyurduğu şeye** itaat bekler.

Bu nedenle bir kişi bir yasaya kısmen itaat ettiğinde — ya da gerekli eylemlerin yerine sembolik eylemler koyduğunda — artık Tanrı'ya itaat etmiyordur. Kendisinin icat ettiği bir buyruk sürümüne itaat ediyordur.

Kısmi itaat, itaatsizliktir

Kısmi itaat, bir buyruğun “kolay” ya da “uygun” görünen kısmını tutup; zor, pahalı ya da kısıtlayıcı gelen kısmını bir kenara atma girişimidir. Oysa Yasa parçalar hâlinde gelmez. Seçerek itaat etmek, görmezden gelinen kısımlar üzerinde Tanrı'nın yetkisini reddetmektir.

Tanrı, buyruklarının tek bir ayrıntısını bile reddetmenin isyan olduğunu İsrail'e defalarca bildirdi (Yasa'nın Tekrarı 27:26; Yeremya 11:3-4). İsa da aynı gerçeği onayladı: En küçük buyruğu bile gevşeten, göklerin egemenliğinde en küçük sayılır (Matta 5:17-19). Mesih, zor kısımları yok sayıp geri kalanını tutmaya izin vermedi.

Şunu herkes anlamalıdır: Tapınak'a bağlı yasalar hiçbir zaman kaldırılmadı. Tanrı Tapınak'ı kaldırdı; Yasayı değil. Bir yasa bütünüyle yerine getirilemediğinde, kısmi itaat bir seçenek değildir. Tapınan kişi, Yasayı değiştirmeyi reddederek onu onurlandırmalıdır.

Sembolik itaat, insan yapımı ibadettir

Sembolik itaat daha da tehlikelidir. Bir kişi, yerine getirilmesi imkânsız hâle gelen bir buyruğu “onurlandırmak” için sembolik bir eylem icat edip bunun asıl yasanın yerini tuttuğunu iddia ettiğinde ortaya çıkar. Oysa Tanrı sembolik ikameleri yetkilendirmedi. Tapınak ayaktaiken kurbanların yerine duaların geçmesini, bayramların yerine meditasyonların geçmesini kabul etmedi. Sembolik Nezirlik adaklarına izin vermedi. Sembolik ondalıklara izin vermedi. İnsanların, her yerde yapabilecekleri “basitleştirilmiş sürümler” icat edip bunları itaat diye adlandırmasını hiçbir zaman söylemedi.

Sembolik itaat icat etmek, sanki itaatin fiziksel olarak imkânsız hâle gelmesi Tanrı'yı şaşırtmış gibi davranmaktır — sanki Tanrı'nın bizzat kaldırdığı şeyi “simüle etmek” için bizim yardımımıza ihtiyacı varmış gibi. Bu, Tanrı'ya karşı bir hakarettir. Buyruklarını esnek, kesinliğini pazarlığa açık, iradesini ise insan yaratıcılığıyla “tamamlanması gereken” bir şey gibi görür.

Sembolik itaat itaatsizliktir; çünkü Tanrı'nın söylediği buyruğun yerine, Tanrı'nın söylemediği bir şey konur.

İtaat imkânsız olduğunda Tanrı, ikame değil, sınırlanma ister

Tanrı Tapınak'ı, sunağı ve Levililer hizmetini kaldırdığında açık bir hüküm verdi: bazı buyruklar artık yerine getirilemez. Ama onların yerine geçsin diye hiçbir şey yetkilendirmede.

Bugün fiziksel olarak yerine getirilemeyen bir buyruğa doğru tepki basittir:

Tanrı itaat araçlarını yeniden tesis edene kadar itaat girişiminden kaçınmak.

Bu itaatsizlik değildir. Bu, Tanrı'nın bizzat koyduğu sınırlara itaat etmektir. Bu, alçakgönüllülük ve kendini tutma yoluyla Tanrı korkusunu göstermektir.

Yasanın sembolik bir sürümünü icat etmek alçakgönüllülük değildir — adanmışlık kılığına bürünmüş isyandır.

“Yapılabilir varyasyonların” tehlikesi

Modern din, Tanrı'nın imkânsız hâle getirdiği buyruklar için sık sık “yapılabilir varyasyonlar” üretmeye çalışır:

- Fısıh kurbanının yerine geçsin diye icat edilmiş bir komünyon ayini
- Tanrı'nın tanımladığı ondalığın yerine %10'luk para bağışı
- Kudüs'te buyurulan sunuların yerine bayram “provaları”
- Gerçek adağın yerine sembolik Nezirlik uygulamaları
- Kutsal Kitap'taki temizlik sisteminin yerine “ritüel temizlik öğretileri”

Bu uygulamaların her biri aynı örüntüyü izler:

1. Tanrı kesin bir buyruk verdi.
2. Tanrı Tapınak'ı kaldırdı ve itaati imkânsız kıldı.
3. İnsanlar, yapabilecekleri değiştirilmiş bir sürüm icat etti.
4. Buna itaat dediler.

Oysa Tanrı, buyruklarının yerine geçen ikameleri kabul etmez. O yalnızca Kendisi tarafından tanımlanan itaati kabul eder.

Bir ikame icat etmek, Tanrı'nın hata yaptığını ima etmektir — sanki Tanrı itaatin sürmesini beklemiş ama itaatin aracını korumayı başaramamış gibi. Bu, insan buluşunu Tanrı'nın sözde “gözden kaçırdığı” bir sorunun çözümü gibi görür. Bu, Tanrı'nın hikmetine hakarettir.

Bugün itaat: Yasayı değiştirmeden onurlandırmak

Bugün doğru duruş, Kutsal Yazılar boyunca istenen duruşun aynısıdır: Tanrı'nın mümkün kıldığını itaatle yerine getirmek ve mümkün kılmadığını değiştirmeyi reddetmek.

- Tapınak'a bağlı olmayan buyruklara itaat ederiz.
- Tapınak'a bağlı olan buyrukları, onları değiştirmeyi reddederek onurlandırırız.
- Kısmi itaati reddederiz.
- Sembolik itaati reddederiz.
- Yalnızca Tanrı'nın buyurduğu şeye — Tanrı'nın buyurduğu şekilde — itaat edecek kadar Tanrı'dan korkarız.

İşte gerçek iman budur. Gerçek itaat budur. Bunun dışındaki her şey insan yapımı dindir.

O'nun Sözü'nden titreyen yürek

Tanrı, Sözü'nden titreyen tapınanı hoşnut görür (Yeşaya 66:2) — Sözü'nü kolay ya da mümkün hâle getirmek için yeniden düzenleyen tapınanı değil. Alçakgönüllü kişi, Tanrı'nın geçici olarak erişilmez kıldığı buyrukların yerine yeni yasalar icat etmeyi reddeder. İtaatin her zaman, Tanrı'nın gerçekten söylediği buyrukla aynı olması gerektiğini bilir.

Tanrı'nın Yasası kusursuz olmaya devam ediyor. Hiçbir şey kaldırılmadı. Ama her buyruk bugün yerine getirilemez. Sadık tepki şudur: kısmi itaati reddetmek, sembolik itaati reddetmek ve Yasayı Tanrı'nın verdiği gibi, tam kesinliğiyle onurlandırmak.